

ge den endelige administrative afgørelse vedrørende anmodninger om ønskenummerplader og historisk korrekte emaljenummerplader til Rigspolitichefen, foreslås ophævet som følge af ressortomlægningen, jf. herved bemærkningerne til § 1, nr. 4-6, 9-12, 14, 16, 17, 21, 23 og 27.

Da selve bemyndigelsen overføres til justitsministeren vil henlæggelse af de omhandlede administrative afgørelser til Rigspolitichefen kunne ske i medfør af den generelle bemyndigelsesbestemmelse i § 134 b, jf. herved bemærkningerne til § 1, nr. 27.

Ændringen træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Til nr. 18

Bestemmelsen præciserer, at kommuner og amtskommuner kan opkræve betaling for certifikater, parkeringstilladelser eller lignende, der udstedes i forbindelse med gennemførelse af de forsøg med færdselsregulerende foranstaltninger, der omhandles i § 92 d, stk. 1.

De gældende bestemmelser i § 92 d om tidsmæssigt og geografisk begrænsede forsøg med færdselsregulerende foranstaltninger blev indført ved lov nr. 292 af 28. april 2000 og trådte i kraft den 1. juni 2000.

Efter bestemmelsen kan kommuner og amtskommuner med justitsministerens (tidligere trafikministerens) godkendelse udføre forsøg med f.eks. etablering af »miljøzoner« eller indførelse af visse sikkerhedsforskrifter m.v., således at handicappede, der selv fører kørestol, eller rullestolbrugere kan betragtes som cyklister i trafikken.

Ansøgning om tilladelse til forsøg indgives af kommunen eller amtskommunen til justitsministeren, som bl.a. på baggrund af en færdselssikkerhedsmæssig og miljømæssig vurdering af forsøget træffer afgørelse om, hvorvidt tilladelse kan gives, herunder eventuelt fastsætter vilkår for godkendelsen.

Ansøgningen skal bl.a. være ledsaget af en beskrivelse af forsøget, herunder formål, trafikale, miljømæssige og økonomiske konsekvenser, forventet resultat, hvilke bestemmelser i færdselsloven, der efter kommunens eller amtskommunens opfattelse skal fraviges, oplysninger om omkostninger og finansiering af forsøget, høringssvar, evalueringsprogram og politiets vurdering af forsøgets færdselssikkerhedsmæssige effekt.

I forbindelse med lovændringen blev der tillige foretaget ændringer i de gældende bestemmelser om standsning og parkering (§ 121, nr. 7 og 8), således at der kan pålægges afgift ved overtrædelse af stands-

nings- og parkeringsregler i forbindelse med udførelse af forsøg.

Vedrørende betaling i forbindelse med udførelse af forsøg anføres det i forarbejderne til lov nr. 292 af 28. april 2000, at »Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet [...] – afhængig af forsøgenes udformning – endvidere [kan] være udgifter til f.eks. parkeringsordninger, certificeringer, investeringer i nye køretøjer mv.« Det anføres videre, »at den foreslåede forsøgsbestemmelse ikke giver hjemmel til at gennemføre forsøg med f.eks. bompeng eller lignende opkrævninger af afgifter ud over standsnings- og parkeringsafgifter.«

Justitsministeriet finder det imidlertid mest rigtigt, at det præciseres i selve færdselsloven, at amtskommuner og kommuner kan opkræve betaling for certifikater, parkeringstilladelser eller lignende, der udstedes i forbindelse med gennemførelse af forsøg med færdselsregulerende foranstaltninger.

Der kan maksimalt kræves betaling for de faktiske omkostninger, der er forbundet med at producere og levere ydelser af den nævnte karakter.

Bestemmelsen træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Til nr. 19 og 26

De foreslåede ændringer er en konsekvens af den foreslåede ændring i § 1, nr. 20.

Til nr. 20

Det fremgår af den gældende § 118, stk. 3, at der ved fastsættelsen af bøder for overtrædelse af §§ 42 og 43 (generelle, lokale og køretøjsbestemte hastighedsbegrænsninger) skal tages hensyn til den generelle risikoforøgelse, som den pågældende hastighedsoverskridelse medfører. Ved hastighedsovertrædelser på motorveje med en hastighedsgrænse på 100 km i timen eller derover samt ved overtrædelse af de køretøjsbestemte hastighedsgrænser skal der udmåles en skærpet bøde.

Med den foreslåede § 118, stk. 4, indføres et særligt »højhastighedstillæg«. Efter bestemmelsen skal det således tillige indgå som en skærpende omstændighed ved bødeudmålingen efter stk. 3, hvis hastigheden har udgjort 140 km i timen eller derover. »Højhastighedstillægget« skal ved hastighedsovertrædelser, hvor hastigheden har udgjort 140 km i timen og derover, lægges oven i den bøde, som beregnes efter de eksisterende takster for overtrædelse af generelle, lokale eller køretøjsbestemte hastighedsgrænser.

Den foreslåede bestemmelse er således udtryk for en skærpelse af bødeniveauet ved hastighedsovertrædelser med høje hastigheder. Der er derimod ikke tale